

BISKOPPEN OVER KØBENHAVNS STIFT

Nørregade 11 · 1165 København K · Telefon 33 47 65 00 · E-mail: kmkbh@km.dk

Den 31. oktober 2013
Løbner: 112236/13

Ministeriet for Ligestilling og Kirke
(km@km.dk)

Med brev af 2. maj 2013 sendte Ministeriet for Ligestilling og Kirke et debatoplæg fra Udvalget for en mere sammenhængende og moderne styringsform for folkekirken i høring.

I denne anledning skal jeg oplyse, at jeg henholder mig til det høringssvar, der er afgivet af Stiftsrådet i Københavns Stift, jfr. brev af 29. oktober 2013.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Peter Skov-Jakobsen'.

Peter Skov-Jakobsen

Ministeriet for Ligestilling og Kirke

Høringssvar vedrørende debatoplægget om folkekirkens styringsstruktur

Debatoplægget indledes med en kort bestemmelse af folkekirkens opgave og identitet med efterfølgende angivelse af seks pejlemærker. De indledende afsnit er imidlertid af en så generaliserende karakter med bemærkninger vedrørende *juridiske* (grundloven), *teologiske* (luthersk kirke- og menighedsforståelse, embedsforståelse), *traditionalistiske* ('Præsten forventes at etc.') og *pragmatiske* ('Udover sit direkte formål -') forhold, at de ikke forekommer anvendelige som hjælp til afklaring af det spørgsmål, som er sat på dagsordenen. Et grundlæggende problem ved oplægget er, at det i stedet for præcist at stille spørgsmålet "Hvem har den legitime ret, teologisk og juridisk, til at lede en evangelisk-luthersk kirke?" for derefter at præcisere de aktuelle problemstillinger historisk og konkret i lyset heraf, forfalder til en nivellerende indledning med spredte henvisninger til aktuel praksis, bekendelsesskrifternes formuleringer og almindelige folkekirkelige antagelser. På den baggrund viser det sig da også vanskeligt at opnå nogen form for klarhed.

Hermed afdækkes således en af de store svagheder ved oplægget, som er dette, at *teologiens rolle er stærkt underspillet, ja nærmest fraværende* både i selve oplægget og i de modeller, som opstilles. Det viser sig ikke alene i selve indledningen til oplægget, men også i model 2 og 3, hvor alene lægfolket og gejstligheden er repræsenteret. Om fagteologiske synspunkter overhovedet vil blive gjort gældende inden for disse modeller, må derfor bero på tilfældigheder i forbindelse med udnævnelsen og valget af medlemmerne. Teologien og dens kompetencer forekommer underligt fraværende eller overflødige selv i så essentielle spørgsmål som de liturgiske og økumeniske.

I sammenhæng hermed viser sig flere andre væsentlige problemstillinger:

Teologisk legitimitet

Ifølge gældende jura har tjenestemandsansatte præster, provster og biskopper et læreansvar, som de skal stå til regnskab for, i yderste konsekvens ved en læredomstol. Noget tilsvarende gælder ikke lægfolket. *Dette rejser spørgsmålet om et kirkeråds teologiske (læremæssige) legitimitet (model 2 og 3). Vil et sådant råd legitimt kunne vedtage liturgiske ændringer, indgå i religionssamtale med fremmede religioner eller deltage i den økumeniske samtale? Vil et kir-*

keråd kunne pålægge et sogn udgiftskrævende aktiviteter, som ifølge pågældende sogns opfattelse strider mod klare teologiske forpligtelser?

Præsters frihed

- a. Ifølge menighedsrådslovens § 37 (hvilket understreges i oplægget) er præsten uafhængig af menighedsrådet i sin embedsførelse. *Vil den samme uafhængighed også gælde i forhold til et nationalt kirkeråd? Vil et kirkeråd få instruktionsbeføjelser i forhold til præster og sogne fx til at pålægge sognene pædagogiske initiativer, liturgiske ændringer eller medvirke til at finansiere religionssamtaler med andre religioner? Hvis præstens uafhængighed fortsat gælder også i forhold til et kirkeråd (model 2 og 3), så forekommer kirkerådets indflydelse på forhånd stærkt begrænset og ude af trit med oplæggets intentioner. Hvis omvendt præsten ikke er uafhængig i sin embedsførelse af et kirkeråd, så vil indførelsen af et sådant betyde en væsentlig indskrænkning af præsternes frihed. Der savnes en afklaring heraf.*
- b. Præsters frihed og lægfolkets myndighed udspiller sig ifølge en traditionel luthersk embedsteologisk forståelse inden for nogle *lokale og konkrete rammer*. Vil indførelsen af et kirkeråd fortsat respektere disse rammer? Det er endvidere inden for disse lokale og konkrete rammer, at respekten for diverse kirkelige mindretal traditionelt kommer til udtryk. Vil denne respekt for mindretallene fortsat kunne gøres gældende med indførelsen af et kirkeråd, eller vil der her blive tale om et flertalsstyre, som i praksis tilsidesætter mindretallenes synspunkter?

Forholdet mellem minister, kirkeråd og menighedsråd

- a. Ifølge model 1 forudsætter en lovregulering en forpligtelse til forhandling mellem minister, 'bispekollegium' (udtrykket må siges at være en nydannelse med uklar juridisk status) og inddragelse af 'brede folkekirkelige og faglige kredse'. 'Faglige kredse' må betyde *fagteologiske kredse*. Ifølge model 2 og 3 skal ministeren blot høre folkekirkerådet for at gennemføre en lovgivning. Hermed tilsidesættes såvel den teologiske faglighed som hensynet til de brede folkekirkelige kredse, der ikke nødvendigvis ser deres anliggender repræsenteret i et nationalt råd. Dette betragter jeg som en *væsentlig indskrænkning af de demokratiske vilkår set i sammenligning med hidtil gældende tradition*. Model 2 og 3 betyder i det perspektiv ikke en forøgelse af det folkekirkelige demokrati, men tværtimod en magtkoncentration hos minister og en i realiteten snæver kreds af rådsmedlemmer. En sådan magtkoncentration, som kan gøres gældende gennem simple flertal i kirkerådet, er i mit perspektiv hverken i overensstemmelse med en evangelisk-luthersk kirkeforståelse, som tager sit udgangspunkt i det konkrete menighedsliv i sognene, eller den tradition for mangfoldighed, som indtil nu har været et folkekirkeligt særkende.
- b. Sammensætningen af et kirkeråd ud fra model 2 og 3 skævvrider de folkekirkelige økonomiske forhold yderligere og indebærer en drastisk underrepræsentation af befolkningsrige stifter. Helsingør Stift bidrager med ca. 20 % af landskirkeskatten, men vil i et folkekirkeligt råd kun være repræsenteret med en enkelt stemme svarende til repræsentationen fra landets mindste stifter, hvilket er en klar ulighed.
- c. Oplægget forholder sig ikke til de reale problemstillinger, som jeg i forbindelse med talrige møder med menighedsråd har erfaret som værende af væsentlig betydning for folkekirkens ledelse, nemlig *den stigende bureaukratisering og administration, som lægges ud til menighedsrådene*. Oplægget gør sig ingen tanker angående dette problem, som efterhånden må si-

ges at være belastende for hele det folkekirkelige demokrati. Tværtimod må det befrygtes, at indførelse af et kirkeråd efter model 2 og 3 snarere vil forøge antallet af henvendelser, administrative krav og bureaukratiske tiltag.

- d. Flertallet af folkekirkens medlemmer deltager for øjeblikket ikke i den interne demokratiske proces i forbindelse med valg til menighedsråd. Det er beklageligt, men *oplægget rummer ingen forslag til en løsning af dette problem vedrørende et demokratisk underskud*. Det er ren ønsketænkning at forestille sig, at de fremsatte modeller skulle være en løsning på dette problem. Tværtimod vil en gennemførelse af forslaget om et nationalt kirkeråd betyde, at det mindretal, som i forvejen vælger og lader sig vælge til menighedsråd, ydermere kommer til – indirekte – at sammensætte det nationale kirkeråd. Hermed *forøges afstanden yderligere mellem flertallet af folkekirkens medlemmer og det kirkeråd, som skal træffe beslutninger*. Et stort flertal af folkekirkens medlemmer vil ikke føle sig repræsenteret af et sådant råd, som blot vil tjene til at udstille en diskrepans mellem det aktive mindretal og et stort fremmedgjort flertal.

Konklusion

På baggrund af ovenstående finder jeg, at et råd sammensat efter model 2 og 3 hverken har den nødvendige *teologiske legitimitet* eller den *demokratiske legitimitet*, som et nationalt kirkeråd måtte forventes at besidde. Folkekirkens ledelse økonomisk, juridisk og teologisk mener jeg derfor bør organiseres på anden vis end gennem et nationalt kirkeråd. Det er så sjældent, at der skal indføres ny liturgi eller salmebog, at dette i sig selv ikke kan begrunde andet end nedsættelsen af *ad hoc* udvalg med fagteologisk kompetence. Med hensyn til folkekirkens økonomi finder jeg hverken, at de nuværende forhold eller model 2 eller 3 er tilfredsstillende. Helsingør Stift, som er folkekirkens største betaler, må betegnes som stærkt underrepræsenteret både under de nuværende forhold og ifølge de fremsatte forslag. Her så jeg hellere en *demokratisering af den folkekirkelige budgetplanlægning*, hvilket ville indebære restriktioner for ministerens beføjelser. En sådan demokratisering kunne også tage højde for de påpegede skævheder i fordelingen mellem stifterne.

Med hensyn til forholdet mellem minister og de øvrige folkekirkelige aktører, herunder biskopperne, så har de sidste to år vist, at der er gode grunde til at begrænse ministerens indflydelse på folkekirkens indre anliggende. Dette kan klares uden et kirkeråd gennem indførelsen af lovgivningsmæssige restriktioner.

Med venlig hilsen

Lise-Lotte Rebel

Kopi til:
Alle biskopper

Ministeriet for Ligestilling og Kirke
(e-post)

Høringssvar på debatoplægget fra april 2013 fra Udvalget om en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur for folkekirken – Ministeriet for Ligestilling og Kirkes brev af 2. maj 2013, dokument nr.: 42645/13

Jeg tilslutter mig det af Roskilde Stiftsråd den 21. oktober 2013 afgivne høringssvar og anbefaler dermed debatoplæggets model 2 med et samlet kirkeråd for såvel fælles økonomi (efter model 2 b, som kræver enighed mellem kirkerådet og ministeren, før der kan besluttes et budget for den fælles økonomi) som indre anliggender, men med begrænset kompetence, dvs. uden kompetence på de områder, som i dag reguleres ved lovgivning.

Jeg har følgende supplerende bemærkninger:

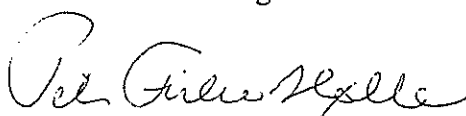
Jeg anser den med grundlovens § 4 definerede relation mellem stat og kirke for meget værdifuld både for staten og kirken og ønsker den derfor opretholdt.

Jeg finder, at den nuværende ordning, som forudsætter, at en kirkeminister har en meget sikker fingerspidsfornemmelse for det mangfoldige folkekirkelige landskabs ønsker og behov, i en række situationer har vist sig skrøbelig, jf. de indledende bemærkninger herom i Selskab for Kirkerets publikation "Kirkeretsantologi 2012 – Kirkeforfatning", og har grundlæggende en pragmatisk tilgang til spørgsmålet om behovet for en styringsreform.

Jeg finder, at de erfaringer, der gennem de sidste 4 år er høstet i stiftsrådene, viser, at etablering af et nyt organ har været en gevinst for folkekirken. Stiftsrådene har ikke udviklet sig til "meningsmaskiner", der har udtalt sig om alt muligt, men de har gjort det muligt at løfte kirkelige opgaver, som bedst eller kun kan løftes på stiftsniveau. For mig at se har stiftsrådet ikke – som frygtet af nogle – taget magt fra menighedsrådene, men har med sine aktiviteter kunnet støtte menighedsrådene i deres arbejde.

Jeg vil opfordre udvalget til nærmere at beskrive kompetenceforholdet omkring initiativer vedrørende de indre anliggender mellem bispeembedet/bispeembederne som tilsynsembede med det ansvar, som er beskrevet i betænkning 1527, herunder særligt det læremæssige tilsynsansvar, og et eventuelt kommende kirkeråd.

Med venlig hilsen

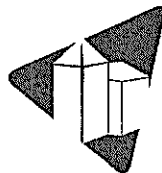

Peter Fischer-Møller

Kopi til:

Øvrige biskopper (DAP)

Formand for Stiftsrådet Henrik Stubkjær (e-post)

Lolland-Falsters Stift

Ex contemplatione innovatio

Ministeriet for Ligestilling og Kirke

E-post

Bispeembedet

31. oktober 2013
Dok.nr.: 110747-13
SSK/tabs

Bemærkninger til debatoplæg fra udvalg om en mere sammenhængende og moderne styrings-struktur for folkekirken

Indledningsvis vil jeg nævne, at vi i Lolland-Falsters Stift med stort engagement har debatteret udvalgets oplæg i flere forskellige sammenhænge: Ved debatmødet i Bangs Have den 6. juni - ved et fællesmøde arrangeret af distriktsforeningen af menighedsråd - i rigtig mange af menighedsrådene - i stiftsrådet - på et møde for stiftskontorpersonalet - og endelig også på et møde i teologisk tænketank.

På disse møder har ikke mindst de 6 beskrevne pejlemærker mødt mange positive tilkendegivelser - herunder særligt nr. 2, hvor det hedder: "Folkekirken skal også efter en eventuel ændring af statens økonomiske støtte have mulighed for at være til stede overalt - og være til stede i tilstrækkeligt omfang... Det er vigtigt, at der både i befolkningstynede og i befolkningstætte områder fortsat findes en forsvarlig præsteligt betjening."

Jeg hilser med glæde og tilfredshed, at det her understreges, at Folkekirken - vel snart som den eneste institution i samfundet - forstår nødvendigheden af at tilgodese og prioritere de tyndt befolkede områder.

Derudover har jeg flg. bemærkninger til debatoplægget:

For så vidt angår spørgsmålet om et folkekirkeligt organ, der varetager folkekirkens fælles økonomi er jeg på linje med Lolland-Falsters Stiftsråd, som i sin udtalelse giver udtryk for ønsket om og behovet for en demokratisering på området. Det er vigtigt, at der er et større ejerskab til denne del af de folkekirkelige opgaver, og derfor også ønskeligt med en begrænsning af ministerens magt. Ligesom stiftsrådet peger jeg derfor på model 2.b, som en mulighed, den såkaldte enighedsmode, dog med den ændring, at det gamle budget fortsætter, hvis der ikke kan opnås enighed mellem ministeren og et flertal i det nye fælles økonomiudvalg. Ministeren skal således ikke tillægges en afgørende selvstændig beslutningskompetence ved manglende enighed. Samtidig anbefaler jeg, at økonomiudvalgets kompetencer bliver reelle og gøres så vide som muligt jf. bemærkninger i debatoplægget til model 2a om fastsættelse af rammer ved lov for de retningslinjer ministeren skal fastsætte for organets fastsættelse af budget og regnskab.

Vedr. de indre kirkelige anliggender (liturgi, ritualer, salmebog m.m.), finder jeg det hverken ønskeligt eller hensigtsmæssigt med et særskilt råd. Der vil efter min mening være for få sager at behandle, og der vil være for lang tid imellem. Et sådant kirkeråd vil kunne blive fristet til at bruge tid og opmærksomhed på andre opgaver og dermed komme til at udtale sig om andre spørgsmål, som ligger uden for kirkerådets kompetencer. Ligesom stiftsrådet for Lolland-Falsters Stift er jeg ikke tilhænger af et kirkeråd, som kan udtale sig på folkekirkens vegne. Men jeg er til gengæld bange for, at selvom et evt. kirkeråds opgaver skulle blive klart afgrænset, så vil det næppe kunne undgå at blive tillagt en vægt, som det hverken har eller ønsker at få tillagt.

Jeg mener, at forholdet til staten er eet af Folkekirkens væsentligste pejlemærker, som det også understreges i pejlemærke nr. 1. Dette særlige forhold, hvor umoderne, omstridt og problematisk det end kan se ud, er efter min mening med til at sikre folkekirkens og samfundets sammenhængskraft. Selvom den kan kaldes umoderne og udemokratisk, så mener jeg rent faktisk, at vores folkekirkeordning har både en demokratisk og folkelig legitimitet. I folketinget er der så mange medlemmer af folkekirken, at man i høj grad kan tale om at det er repræsentativt for folkekirken, ja, man kan hævde, at folketinget har en større demokratisk legitimitet end et evt. fremtidigt kirkeråd, sammensat efter de foreslåede retningslinjer.

Så i spørgsmålet om de indre kirkelige anliggender går jeg ind for model 1, som foreslår at de indre kirkelige anliggender fortsat reguleres ved kgl. resolution eller kgl. anordning, samt at forløbet af processen med udarbejdelse af bibeloversættelse, salmebog, liturgi og ritualer sker ved bred faglig involvering i arbejdet og folkekirkelige høringer.

Her i stiftet har vi drøftet en modificeret model af model 1, som ikke er beskrevet i oplægget, men hvor det sættes som en betingelse, at ministeren samt et kvalificeret flertal (f. eks. $\frac{3}{4}$) af biskopperne er enige, før et forslag kan indstilles til dronningen om autorisation. Hvis der ikke opnås enighed, anvendes de hidtil autoriserede "sorte bøger". Det forslag mener jeg i det mindste er en overvejelse værd.

Til slut har jeg lyst til at udtrykke en undren over debatoplæggets indledning, hvor det fremgår, at: Folkekirkens opgave eller formål som en kristen kirke er at forkynde evangeliet om Kristus som hele verdens frelser.

Her sættes der tilsyneladende lighedstegn mellem opgave og formål. Men iflg. missionsbefalingen (Matt 28) er målet at gøre alle folkeslag til Jesu disciple. Og til det formål anvender vi dåb, undervisning og forkyndelse. Det virker forvirrende og indsnævrende at gøre forkyndelsen til målet for Folkekirkens arbejde, når nu formålet er så meget større.

Med venlig hilsen

Steen Skovsgaard
Biskop

Kopi:
Alle biskopper

Fyens Stifts Bispeembede

31-10-2013
Løbenr. 109181/13

Ministeriet for Ligestilling og Kirke

(sendt pr. e-post)

Vedr. dok.nr. 42646/13: Høring om ministeriets udvalgsrapport vedrørende en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur for folkekirken

I brev af 2. maj 2013 fremsendte ministeriet udvalgsrapporten vedrørende en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur for folkekirken til høring.

I den anledning skal jeg bemærke følgende:

1. Vedr. økonomi, dvs. den nugældende administrationsordning for Fællesfonden, er denne karakteriseret ved et betydeligt demokratisk underskud, hvorfor der vil være behov for ændringer.

Dog finder jeg ikke nogle af de skitserede modeller hensigtsmæssige, men vil i stedet foreslå at der etableres en bestyrelse for den fælles økonomi.

Bestyrelsen skal bestå af 10 stiftsrådsrepræsentanter og tiltrædes af 2 biskopper og fungere i samspil med kirkeministeren. En model for en sådan delt beslutningskompetence kunne eksempelvis være bundet op på et krav om enighed mellem økonomibestyrelse og minister som forudsætning for gyldig vedtagelse.

Økonomibestyrelsen bør forpligtes på at høre stiftsrådene i forbindelse med fastsættelse af fællesfondens budget og udskrivning af landskirkeskat.

Derved sikres en tilbagemeldingsforpligtelse, der skønnes demokratisk væsentlig, men som er helt fraværende i de af udvalget opstillede modeller. Ligesom der sikres menighedsrådene indflydelse på det fælles budget, hvilket er væsentligt, da finansiering af fællesopgaver ved kirkeskattemidler påvirker menighedsrådenes økonomiske råderet.

Biskop Tine Lindhardt
Fyens Stift · Klingenberg 2 · 5000 Odense C
Tlf: 66 12 30 24 · e-mail: tilli@km.dk
www.fyensstift.dk

Fyens Stifts Bispeembede

Der vil være behov for en stram styring af, hvad en økonomibestyrelse kan beslutte, især vedrørende stigninger i landskirkeskatten, - og af økonomibestyrelsens mandat, som jeg mener, bør være udskrivning af landskirkeskat og Fællesfondens budget, på baggrund af en drøftelse af, hvad fællesfonden kan bruges til. - Begge dele for at sikre at økonomibestyrelsen ikke bliver et kirkeråd i forklædning.

2. Vedr. indre anliggender vil en stadfæstelse af nugældende praksis være hensigtsmæssig (model 1), evt. suppleret med et 'hvilende udvalg' som alene træder i funktion ved behov for revision af alterbog, salmebog og bibeloversættelse.

Derimod kan jeg ikke støtte hverken den i rapporten skitserede model 2 eller model 3 (kirkeråd med begrænset eller udvidet kompetence).

Nugældende praksis:

Selvom ministeren formelt set i dag kan træffe beslutninger vedrørende Folkekirkens indre og ydre forhold, så har skiftende ministre generelt været ganske tilbageholdende med selvstændigt at regulere og tage initiativ til indre kirkelige anliggender. Normalt indhentes der og lyttes til rådgivning fra udvalg, arbejdsgrupper, og kommissioner, bredt sammensat af fagkyndige folk og repræsentanter fra folkekirken, ligesom der er tradition for brede høringer. Det kan være noget af et virvar, men er med til at brede indflydelse og kompetence ud til mange og til at inddrage hele det kirkelige landskab og hermed sikre magtspredning.

Den praksis mener jeg bør stadfæstes. Tilsvarende mener jeg at biskoppernes læreansvar bør fastholdes, som følge af deres tilsynsembede.

Hvilende udvalg vedr. revision af alterbog, salmebog og bibeloversættelse:

En stadfæstelse af nugældende praksis kan evt. suppleres med et hvilende udvalg, som alene træder i funktion ved behov for revision af de 'sorte bøger', alterbog, salmebog og bibel.

Udvalget skal i givet fald bestå af samtlige stiftsrådsformænd og biskopper. Der tillægges ministeren, biskopperne og økonomibestyrelsen kompetence til at aktivere udvalget.

Høring:

Under alle omstændigheder bør der i forbindelse med revision af 'de sorte bøger' fastholdes den bredest mulige høringspligt (menighedsråd, præster, biskopper, organisationer m.fl.) samt prøveudgaver så alle/hele befolkningen bredt får mulighed for at deltage i høringsfaser.

Det er samtidig af afgørende betydning, at der præcis på dette område er en sammenhæng mellem bibel og salmebog og staten via den kgl. Autorisation, idet det fastholder staten på sin forpligtelse og samtidig slår fast at bibel – og delvist salmebog – ikke er folkekirkens alene, men også statens bibel – og salmebog.

Fyens Stifts Bispeembede

Jeg har i øvrigt med interesse læst ideen fra Grundtvigsk Forum om et folkekirketæmne, som – mener jeg – med fordel kunne holdes hvert andet år, og gerne i stiftsregi, med deltagelse af interesserede, folkeligt og kirkeligt.

Generelt:

Grundlæggende er det min opfattelse, at stat og kirke fortsat bør høre sammen, - at man skal holde godt fast i den rummelige Folkekirke, der er forankret i de lokale sognemenigheder, - at eventuelle strukturændringer skal fremme afbureaukratisering, – at lokale kirkelige myndigheders kompetence skal styrkes, - at man skal sikre den magtspredning der er tradition for i Folkekirken, – og at man skal fastholde biskoppernes læreansvar som følge af tilsynsembedet.

Jeg er alvorligt bekymret for at et kirkeråd med udvidet kompetence (model 3 vedr. indre anliggender) vil selvstændiggøre Folkekirken i forhold til staten og dermed udgøre en trædesten for dem, der måtte ønske at fritstille Folkekirken i forhold til staten. Det mener jeg vil være meget beklageligt, fordi den unikke danske folkekirkedordning er med til at bevare Folkekirkens rummelighed og sikre evangeliets frie løb.

At etablere et permanent kirkeråd med begrænset kompetence (model 2 vedr. indre anliggender) virker noget overflødig og 'voldsomt' i forhold til de opgaver et sådant kirkeråd skal varetage, nemlig revision af alterbog, salmebog og ny bibeloversættelse, opgaver der dukker op vel 2-3 gange pr. hundrede år. Det er vanskeligt at se hvordan et kirkeråd med begrænset kompetence (model 2) vil få noget at mødes om, - også fordi der alligevel skal nedsættes ekspertudvalg til det konkrete arbejde med tekster og salmer.

Jeg skal i øvrigt udtrykke betænkelighed ved udpegningen af medlemmer til et evt. kirkeråd i de forskellige udgaver af model 2 og 3. Der lægges øjensynligt op til, at udpegningen sker af de enkelte organisationer og derved bliver de råd der foreslås efter model 2 og 3 domineret af organisationsfolk.

Generelt ser jeg en risiko for at den magtspredning der er tradition for i folkekirken vil blive begrænset gennem etablering af kirkeråd, uanset om det er model 2 eller 3.

Med etablering af kirkeråd ud fra de foreslåede modeller lægges således op til et tæt samspil mellem kirkeminister og kirkeråd. Det vil være naturligt for en kirkeminister at rådføre sig med et evt. kirkeråd i stort set alle kirkelige sager. Kirkerådet vil nok skulle høre biskopperne i sager, der vedrører læremæssige forhold, men det vil ikke være forpligtet til at følge biskoppernes indstilling.

Et evt. kirkeråd vil selv kunne foreslå nye tiltag/lovgivning, ligesom også andre nye initiativer på det folkekirkelige område skal behandles i kirkerådet, før de kan fremmes. Det er desuden ganske uklart om der fortsat vil blive tale om brede høringer, eller om høring af kirkerådet vil træde i stedet herfor.

Biskop Tine Lindhardt

Fyens Stift · Klingenberg 2 · 5000 Odense C

Tlf: 66 12 30 24 · e-mail: tilli@km.dk

www.fyensstift.dk

Fyens Stifts Bispeembede

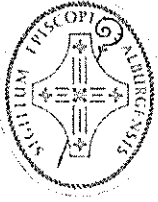
Indflydelsen vil hermed blive koncentreret på langt færre personer, end tilfældet er i dag, hvor mange forskellige kirkelige aktører: minister, kommissioner, høringer, stiftsråd, menighedsråd, præster, provster, biskopper, kirkelige organisationer og foreninger i skøn blanding holder hinanden i skak.

Det mener jeg vil være en uheldig udvikling.

For mig at se er lokal forankring og spredning af indflydelsen helt centralt i en Folkekirke.

Med venlig hilsen

Tine Lindhardt

Dok.nr. 111146/13
Dato: 30. oktober 2013
HTB/KBHO

Ministeriet for Ligestilling og Kirke

e-post

Høringssvar til Debatoplæg fra Udvalget om en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur for folkekirken

Med udgangspunkt i folkekirkens opgave: at forkynde evangeliet om Jesus Kristus som hele verdens frelser, opstiller debatoplægget 6 pejlemærker, som på glimrende vis afspejler folkekirkens situation i dag: blandt andet det nære forhold mellem staten og folkekirken, kirkens rummelighed og folkekirkens tilstedeværelse overalt bundet i menighederne rundt omkring i landet.

Dette sidste er især væsentligt, når stregerne skal tegnes til folkekirkens fremtid, at folkekirkens bærende element er den skare af døbte, der lægger navn til kirken. Det er i sognemenigheden, i sognekirken forkyndelsen lyder og har sit udgangspunkt.

I sit skrift "Til den kristne adel af den tyske nation om reformation af kristenheden" skriver Martin Luther: "...hvad der er krøbet ud af dåben, kan rose sig af allerede at være indviet til præst, biskop og pave.....thi selv om vi alle i lige grad er præster, så må ingen selv træde frem og uden vor billigelse og vort valg fordriste sig til at øve det, som alle har lige stor myndighed til. Thi det, der er fælles, kan ingen uden menighedens vilje og befaling tiltage sig"

Dette er vigtigt at holde sig for øje når, og hvis, der skal nedsættes et folkekirkeligt organ/folkekirkeråd, og jeg bifalder, at der nedsættes et sådant udvalg. Et udvalg der skal bestå af læge og gejstlige medlemmer, der bl.a. skal have indflydelse på beslutningsprocesserne vedrørende økonomi det vil især sige budget og regnskab for Fællesfonden.

I debatoplægget tales der om kirkens indre anliggender. I den forbindelse nævnes: gudstjenesteordning, ritualer, salmebøger, bibeloversættelser samt kgl. Anordninger om dåb, dåbsoplæring og konfirmation.

Jeg mener ikke, at et folkekirkeråd bør have indflydelse på det, som hidtil har hørt under biskoppernes område, det vi normalvis kalder kirkens "indre anliggender". Synspunktet er begrundet i, at der går mange år mellem ændringer i ovennævnte anliggender, hvorfor det ikke giver mening at give et råd, der på demokratisk vis udskiftes jævnligt, en sådan indflydelse.

På side 22 i debatoplægget står der, at et folkekirkeråd i sager der vedrører læremæssige forhold, og som rådet beslutter at behandle skal anmode biskopperne om at tage stilling til det læremæssige som en konsekvens af biskoppernes læremæssige ansvar, men så føjes der til: "biskoppernes indstilling indgår som den læremæssige del af rådets behandling af sagen. Biskoppernes indstilling er dog formelt ikke bindende for rådet".

Dette kan jeg ikke anbefale, da en væsentlig del af biskoppernes læremæssige ansvar og det deraf følgende biskoppelige tilsyn svækkes herved.

Med hensyn til økonomi finder jeg det betimeligt, at Kirkeministeren i samråd med et kirkeråd deler sin kompetence med folkekirken herunder ikke mindst Stiftsrådene, da medlemmer af stiftsrådene er direkte valgt af menighedsråd og præster. Derved bliver vægtige økonomiske beslutninger i folkekirken til ved et samvirke mellem det politiske lag og med det første lag i kirken, nemlig det folk der blandt andet lægger navn til kirken.

På baggrund af ovenstående kan jeg gå ind for Model 2 med de nævnte modifikationer.

Venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Henning Toft Bro', with a stylized flourish extending to the right.

Henning Toft Bro
biskop

Ministeriet for Ligestilling og Kirke

Den 14. Oktober 2013
Dokument nr.: 87307/13
Sagsbeh.: JMM/adj

(km@km.dk)

Høringssvar – debatoplæg

Ministeriet for Ligestilling og Kirke har den 2. maj 2013 fremsendt debatoplæg fra april 2013 fra "udvalg for en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur for folkekirken" i høring.

Biskoppen over Århus Stift og Århus Stiftsøvrighed vil gerne kvittere for det grundige arbejde i udvalget og for et informativt debatmøde i Århus Stift den 15. august 2013.

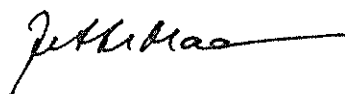
I debatoplægget er der udmærket redegjort for fordele og ulemper ved de modeller, som præsenteres i oplægget.

Biskoppen og stiftsøvrigheden kan tilslutte sig, at der netop er fordele og ulemper ved såvel den nuværende styringsstruktur i folkekirken og ved de 3 modeller, som udvalget præsenterer i debatoplægget.

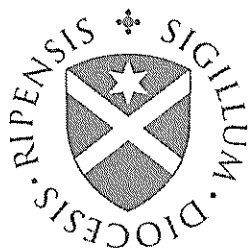
Man går ud fra, at debatmøderne rundt i stifterne har givet udvalget inspiration til det videre arbejde med henblik på at afgive den endelige rapport i foråret 2014.

Biskoppen og stiftsøvrigheden vil således afvente den endelige rapport inden man kan anbefale den ene model frem for den anden.

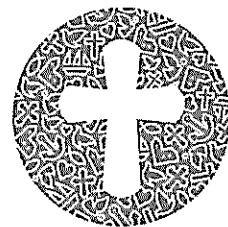
Med venlig hilsen

Jette Madsen
stiftskontorchef

RIBE STIFT
KORSBRØDREGADE 7 – 6760 RIBE
T.L.F. 75 42 18 00

Ministeriet for Ligestilling og Kirke

Sendt som e-mail: km@km.dk

Sag.nr.: 13/1837
Løbenr.: 111964/13
Sagsbeh.: ELTAG

Ribe, den 31-10-2013

Bemærkninger vedrørende debatoplæg fra Udvalget om en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur for folkekirken

Jeg fremsender på baggrund af debatoplægget samt udvalgets debatmøde den 25. september 2013, hermed mit høringssvar.

Det er min grundlæggende holdning, at der fortsat skal være en adskillelse af ”indre anliggende” og den økonomiske styring af fællesfondens økonomi.

På den baggrund anbefaler jeg, at man i forhold til de indre anliggender følger model 1. Det vil sige, at der ved lov fastsættes regler, som svarer til praksis under den nuværende ordning og at der fastsættes procedurer, der kan føre frem til ændring i indre anliggender.

Med hensyn til folkekirkens fælles økonomi og fælles anliggender er det min opfattelse, at der skal nedsættes et folkekirkeligt organ med besluttende kompetence j.f. model 2, men hvor sammensætningen af organet kommer til at bestå af de nuværende medlemmer af henholdsvis budgetfølgegruppe og budgetsamråd.

Det er min opfattelse, at rammerne for modellen er model 2b, hvor folkekirke og ministeriet får ligelig indflydelse på folkekirkens budget samt på anvendelsen af statens tilskud til folkekirken.

Venlig hilsen

Elisabeth Dons Christensen
Biskop

Biskoppen
over
Haderslev
Stift

Ministeriet for ligestilling og kirke

Den 31-10-2013/ LCK
Sagsnr. 13/2627
Løbenr. 106249/13

Bemærkninger til debatoplægget fra Udvalget om en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur for folkekirken.

Stiftsrådet i Haderslev Stift og biskoppen over Haderslev Stift har gennemgået og drøftet det udsendte oplæg om en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur for folkekirken, og skal i fællesskab bemærke følgende:

Vi kan tilslutte os betydningen af de 6 opstillede pejlemærker for en ny styringsstruktur i den Danske folkekirke.

I forhold til de *indre anliggender* og alle de skitserede modeller, finder vi det for afgørende, at kirkeministerens nuværende initiativret fjernes, da det er utidssvarende.

I forhold til ritualer og de anførte kerneanliggender er det vores opfattelse, at initiativet til at ændre eller udforme nye ritualer eller til at fremkomme med forslag om ny præsteuddannelse, åremålsansættelse af biskopper, mv. alene skal kunne komme fra folkekirken selv. Forslagene til eksempelvis nye ritualer vil så skulle forelægges for ministeren, der kan vælge om han/hun vil gå videre med forslagene med henblik på en kongelig autorisation. Ministerens kompetence foreslås altså indskrænket til at beslutte, hvorvidt et forslag fra folkekirken skal nyde fremme.

Vi har drøftet om det skulle være biskopperne som kollegium eller et nyt folkekirkeligt organ på landsplan, der skulle overdrages kompetencen til at tage initiativer til nye ritualer mv. Det er umiddelbart vores vurdering, at kompetencen skal overdrages til et nyt landsdækkende organ. Sammensætningen kunne være som skitseret i debatoplæggets model 2. Samspejlet med bispokollegiet kunne tillige være som beskrevet i debatoplæggets model 2.

I forhold til *den fælles økonomi og de fælles anliggender* har vi drøftet, om man skulle gå endnu videre end skitseret i de tre modeller. Skal præsterne f.eks. overgå til at være ansat i folkekirken med et kirkeråd som arbejdsgiver og forhandlingsberettiget organisation? Skal ministeriets 1. og 3. kontor overgå til folkekirken og medvirke i en sekretariatsbetjening af et nyt kirkeråd?

Adskillelse af det økonomiske ansvar fra det forhandlingsmæssige ansvar har igennem årene givet anledning til kritik fra en del menighedsråd, som har været utilfredse med, at de skulle betale

Ribe Landevej 35-37
6100 Haderslev

Telefon
74 52 20 25

Telefax
74 53 36 06

E-mail:
mch@km.dk ell.
kmhad@km.dk

Internet
hjemmeside:
www.haderslev.stift.dk

lønnen til de ansatte kirkefunktionærer, men ikke havde indflydelse på forhandlingen af de løn- og ansættelsesmæssige vilkår for deres ansatte. Den samme utilfredshed kunne tænkes at opstå i et kirkeråd med et økonomisk ansvar, men uden et forhandlingsmæssigt ansvar.

Det er dog vores opfattelse, at der er betydelige økonomiske fordele ved at overlade det forhandlingsmæssige område til staten, som langt overstiger de økonomiske styringsmæssige ulemper.

Det er derfor vores opfattelse, at man ikke i første omgang bør gå videre end skitseret i model 3. En forudsætning for etablering af en selvstændig økonomibestyrelse i folkekirken vil dog efter vores opfattelse kræve en stærk økonomisk sekretariats betjening af kirkerådet. I praksis vil ministeriets nuværende 1. kontor skulle overgå til den stiftsadministration, der forudsættes at skulle sekretariatsbetjene kirkerådet. Styrker man ikke sekretariatsbetjeningen på denne måde, vil man fastholde den reelle magt i ministeriet og hos ministeren.

Kirkerådet vil kunne sammensættes som skitseret i model 2 a. Det afgørende er efter vores opfattelse, at rådet får en bred folkekirkelig sammensætning. Den konkrete sammensætning af et kirkeråd og valgproceduren til dette, er dog et emne som vi vil henstille at udvalget genovervejer på baggrund af blandt andet de kommentarer der har været hertil i den offentlige høringsfase herunder på borgermøderne. Vi ser frem til at modtage et fornyet oplæg herop, i forbindelse med en eventuel høring i 2014 om et lovforslag til en ny styringsstruktur for folkekirken.

Efter vores opfattelse vil et og samme kirkeråd kunne varetage såvel de indre anliggender som de økonomiske og fælles anliggender. Indhold og økonomi må gerne gå hånd i hånd i folkekirken.

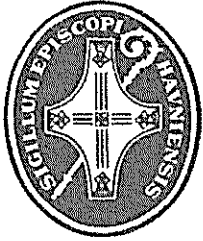
Ved etablering af et kirkeråd med ansvar for indre anliggender og økonomi opnår man en mere nutidig styringsstruktur i folkekirken, hvor folketinget og regeringen får til opgave at fastsætte rammerne for folkekirkens virke, mens indholdet af kirkens virke i højere grad overlades til folkekirken selv.

Vi hilser derfor initiativet til at etablere en fornyet styringsform med et landsdækkende kirkeråd velkommen og håber, at det vil bidrage til folkekirkens fremtid i et nært samspil med det øvrige samfund.

Med venlig hilsen

Stiftsrådet i Haderslev Stift

Biskoppen over Haderslev Stift

Københavns Stift

Diocese of Copenhagen

Nørregade 11 ♦ 1165 København K ♦ kmkbh@km.dk ♦ 33 47 65 00

Den 29. oktober 2013

Løbenr.:93802/13

Sagsb.:AMA

Til Ministeriet for Ligestilling og Kirke

(sendt pr. e-post)

Høringsvar fra Stiftsrådet i Københavns Stift vedrørende debatoplægget fra Udvalget om en mere sammenhængende og moderne styringsform for Folkekirken.

Stiftsrådet har på sit møde den 17. september 2013 drøftet det udsendte debatoplæg, og på den baggrund skal Stiftsrådet udtale følgende:

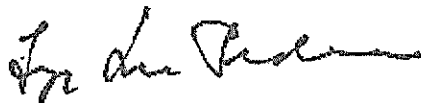
1. Stiftsrådet går ind for de 6 pejlemærker i debatoplægget.
2. Stiftsrådet anser ikke model 1 for tilstrækkelig hverken vedrørende økonomistyringen i Folkekirken eller vedrørende de indre anliggender
3. Stiftsrådet støtter model 3.
4. Stiftsrådet går ind for ét fælles folkekirkeligt organ, som både tager sig af økonomi/administration og indre anliggender.
5. Stiftsrådet går ind for et fælles folkekirkeråd med 10 læge repræsentanter valgt af menighedsrådsmedlemmerne i hvert stift, hvortil alle folkekirkemedlemmer i stiftet er valgbare. De tre repræsentanter for de frie organisationer bør have taleret i alle anliggender, men kun stemmeret i indre anliggender. Folkekirkerådet bør suppleres af en bredere rådgivende kirkeforsamling, som mødes en gang om året og som kerne har stiftsrådenes medlemmer.

Ad 4. Stiftsrådet finder det for tungt at operere med to adskilte organer.

Ad 5. Stiftsrådet går ind for et mindre organ og indirekte valg gennem de valgte medlemmer af menighedsrådene, ikke direkte af folkekirkens medlemmer som helhed, men med valgbarehed for alle medlemmer. Den stiftsvisse ligelige repræsentation anses for en nødvendighed for at sikre den geografiske balance i Folkekirken. Stiftsrådet anser det for en væsentlig fornyelse at få repræsentanter for de frie folkekirkelige organisationer med i et folkekirkeråd, men anser dem ikke som naturlige beslutningstagere i sager, der kan indebære udgifter for folkekirken, der skal dækkes af ligningsmidler. Forslaget om en årlig kirkeforsamling er begrundet i ønsket om at styrke

forbindelsen mellem folkekirkeråd og stiftsråd og mellem stiftsrådene indbyrdes. Stiftsrådet anbefaler, at stiftsrådene giver stiftsrepræsentanterne i folkekirkerådet mulighed for at deltage i stiftsrådets møder som observatører, hvis de ikke i forvejen er medlem af stiftsrådet.

Med venlig hilsen

Inge Lise Pedersen
Formand for Stiftsrådet

Høringsvar fra Stiftsrådet i Roskilde på debatoplægget fra Udvalget om en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur i folkekirken.

1. Indledning:

Stiftsrådet i Roskilde hilser velkomment, at der er taget initiativ til at nedsætte et udvalg, som skal arbejde med folkekirkens styringsstruktur, og ser med glæde, at der i oplæggets beskrivelse af folkekirken er fokus på, hvorledes kirken varetager sit formål: "at forkynde evangeliet om Jesus Kristus som verdens frelser" - med mange forskellige udtryksformer gennem mission, diakoni, undervisning, oplysning og kulturel formidlinger – ofte med de frie kirkelige organisationer som aktører.

Overordnet set er det vigtigt, at dette oplæg resulterer i en struktur, som sikrer, at folkekirkelige forhold ikke afgøres i lukkede fora, men i en klar og gennemsæuelig demokratisk proces på alle niveauer: sogn, provsti, stift og nationalt. En demokratisk proces vil naturligt indebære et betydeligt element af læg indflydelse, samtidigt med at det må sikres at relevant – ofte teologisk – sagkundskab bliver hørt.

2. Kommentarer til pejlemærkerne:

Stiftsrådet anerkender de seks pejlemærker som vigtige målestokke netop for en styringsstruktur, uden at de derfor, som nogen har været inde på, kan siges at være udtryk for et særligt folkekirkeligt kirkesyn.

Vi har følgende kommentarer til de enkelte pejlemærker:

- Nært forhold mellem staten og kirken
 - Dette pejlemærke kan vi kun tilslutte os. Der er ikke brug for grundlovsændringer eller kirkeforfatninger, men for effektivisering og demokratisering.
- Folkekirkens tilstedeværelse overalt
 - må ikke kun betyde 'fra Skagen til Gedser' men også 'i de sammenhænge hvor moderne danskere lever deres liv'.
- Præstens uafhængighed
 - Hvis det opfattes rigtigt, er dette pejlemærke vigtigt og positivt. Præsten / præsterne og det øvrige menighedsråd er jo dybt afhængige af hinanden for at kunne skabe de bedste muligheder for at være kirke i lokalområdet. Men præstens uafhængighed i udførelsen sine særlige pastorale opgaver skal ikke anfægtes.
- Rummelighed og frihed
 - Her er tale om så entydigt positive begreber, at ingen kan være uenig.
- 2200 menigheder – én folkekirke
 - Vi er enige i den tanke som ligger bag, men finder det uheldigt at udnævne et bestemt og uforandret tal til at være det rigtige. Udtrykket burde måske være 'Mange og forskellige menigheder – en folkekirke'
- Demokratisk legitimitet
 - Dette er en vigtig målestok for enhver moderne styringsstruktur. Vi finder det samtidigt væsentligt, at en styringsstruktur ikke lægger op til, at det alene handler om at samle flertal for beslutninger, men også om at disse træffes på et solidt grundlag. Udvalget nævner i debatoplægget, at biskopperne skal høres i læremæssige spørgsmål, men en sådan høringspligt kunne med fordel udvides, både til flere eksperter og til andre områder.

3. Stillingtagen til en model

Stiftsrådet kan, med undtagelse af et enkelt medlem, gå ind for debatoplæggets Model 2, med et samlet kirkeråd for såvel fælles økonomi som indre anliggender, men med begrænset kompetence, dvs. uden kompetence på de områder som i dag reguleres ved lovgivning. Helt specifikt kan vi gå ind for den variant (Model 2b) som kræver enighed mellem kirkerådet og ministeren, før der kan besluttet et budget for den fælles økonomi.

Vi finder at denne model er enkel og overskuelig, samtidigt med at der gøres op med ministerens helt uforståelige enevælde på flere områder.

Et kirkeråd med ansvar for såvel de indre anliggender som for den fælles økonomi – og derfor også i den udvidede størrelse med to læge repræsentanter fra hvert stift – vil give de bedste muligheder for en større læg indflydelse, og den vil gøre det muligt i højere grad at tænke på tværs i folkekirken og løse fælles opgaver på nationalt niveau.

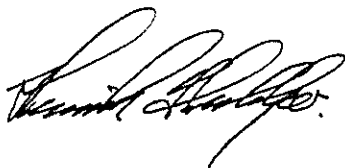
For at sikre maksimal åbenhed og opmærksomhed omkring rådets beslutninger anbefaler vi, at den model som besluttet, suppleres med et årligt kirkemøde, hvor måske 300 - 500 eller flere mødes til drøftelse af de relevante emner. Kirkemødet skal dog ikke have nogen egentlig beslutningskompetence, men medvirke til at sikre at store principielle spørgsmål, som f. eks vielse af homofile forhold, kunne få en bred drøftelse, så ejerskabet for eventuelle beslutninger om ændringer blev bredere.

4. Repræsentanter for de frie kirkelige organisationer i et kirkeråd

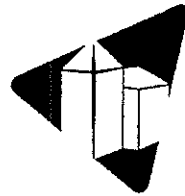
Stiftsrådet anerkender de frie folkekirkelige organisationers nødvendighed for at folkekirken kan siges at udgøre en komplet kirke. Vi kan derfor gå ind for, at organisationerne repræsenteres i et kirkeråd, dog med observatørstatus når det gælder beslutninger om anvendelse af kirkeskatten. Det må i den forbindelse nøje overvejes, hvorledes de foreslåede tre repræsentanter vælges; idet en model med en repræsentant for henholdsvis mission, diakoni og undervisning ville efterlade en del organisationer uden reel repræsentation.

Vedtaget på stiftsrådets møde den 21. oktober 2013

På stiftsrådets vegne

Henrik Stubkjær, formand

Ministeriet for Ligestilling og Kirke

Stiftsrådet

Dato 3. oktober 2013
Dok.nr.: 79889/13
Ref HNN

Høringsvar på Debatoplæg fra Udvalget om en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur for folkekirken

Stiftsrådet har behandlet ovennævnte debatoplæg fra april måned 2013 i møder den 11. juni, 14. august og 24. september 2013.

Stiftsrådet hilser debatten om en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur for folkekirken velkommen.

Kirkeråd – indre anliggender

For så vidt angår spørgsmålet om et kirkeråd, der har indflydelse på folkekirkens indre anliggender bemærkes følgende.

Stiftsrådet kan ikke støtte, at et kirkeråd kan udtale sig på folkekirkens vegne. Et eventuelt kirkeråd vedrørende folkekirkens indre anliggender skal have afgrænset dets opgave meget klart via en positivliste og/eller en negativliste, da det må forventes, at der vil fremkomme pres fra såvel medlemmer af kirkerådet som personer og organisationer uden for kirkerådet, om stillingtagen til en lang række emner.

Rådets initiativret og initiativpligt skal beskrives præcist.

Det er vigtigt, at såvel de læge medlemmer som gejstlige har væsentlig indflydelse på rådets arbejde. En enkelt (fag)gruppe har ikke monopol på synspunkter vedrørende de indre anliggender og de gejstliges antal skal ikke være større end de læges. Bispekollegiet skal høres i læresager men har ikke veto.

Et fælles økonomiudvalg

For så vidt angår spørgsmålet om et folkekirkeligt organ, der varetager folkekirkens fælles økonomi og fælles anliggender vurderer stiftsrådet, at der er stærke grunde for en demokratisering på området. Det er vigtigt med skabelse af ejerskab til denne del af de folkekirkelige opgaver, og det er ønskeligt med en begrænsning af ministerens magt.

Stiftsrådet peger på model 2.b, enighedsmodellen, som en mulighed men med den ændring, at det gamle budget fortsætter, hvis der ikke kan opnås enighed mellem ministeren og et flertal i

det nye fælles økonomiudvalg. Ministeren skal således ikke tillægges en afgørende selvstændig beslutningskompetence ved manglende enighed.

Stiftsrådet anbefaler, at økonomiudvalgets kompetencer gøres så vide som muligt jf. herved bemærkninger i debatoplægget til model 2a om fastsættelse af rammer ved lov for de retningslinjer ministeren skal fastsætte for organets fastsættelse af budget og regnskab. Økonomiudvalgets kompetencer må være reelle.

Det overlades til ministeren, om han vurderer at have behov for sin egen rådgivende budgetfølgegruppe. Der bør være åbenhed om eksistensen af en sådan gruppe.

Stiftsrådet forudsætter, at udvalget gennemfører en ny høring med rimelig frist, når der er sket sammenskrivning/konkluderet på baggrund af de indkomne høringssvar vedrørende såvel de indre anliggender som den fælles økonomi.

Det bør fastsættes i lovgivningen, at de to organers arbejde og den valgte struktur for disse skal evalueres efter 4-8 år. Proceduren for evalueringen bør fremgå af lovforslaget og indgå i høringsgrundlaget.

Med venlig hilsen

Bent Normann Olsen

Ministeriet for Ligestilling og Kirke

(sendt pr. e-post)

I brev af 2. maj 2013 fremsendte ministeriet udvalgsrapporten vedrørende en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur for folkekirken.

Stiftsrådet for Fyens Stift skal i den anledning bemærke følgende:

En overvejende del af stiftsrådet finder ikke at kunne støtte nogle af de opstillede modeller i de foreliggende former

I vurderingen af de enkelte modeller og muligheder skelner stiftsrådet skarpt mellem placering af ansvaret for den fælles økonomi (fællesfonden og landskirkeskat), hvor en overvejende del af stiftsrådet finder det helt nødvendigt at finde en ny model for den fælles økonomi - og for de indre anliggender.

Økonomi

I stiftsrådet for Fyens stift er der overvejende enighed om, at den nugældende administrationsordning for Fællesfonden er karakteriseret ved et betydeligt demokratisk underskud.

Stiftsrådet respekterer fuldt ud, at en række opgaver løses bedst i fællesskab. Men man finder, at menighedsrådene bør have indflydelse på det fælles budget, da finansiering af fællesopgaver ved kirkeskattemidler påvirker menighedsrådenes økonomiske råderet.

Det mener stiftsrådet ikke oplægget fra udvalget imødekommer.

På den baggrund foreslås det, at der etableres en bestyrelse for den fælles økonomi.

Bestyrelsen skal beskæftige sig med udskrivning af landskirkeskat og Fællesfondens budget/regnskab på baggrund af en bred drøftelse af, hvad fællesfonden kan bruges til og niveauet for landskirkeskatten.

Bestyrelsen, der består af 10 stiftsrådsrepræsentanter og tiltrædes af 2 biskopper, fungerer i samspil med kirkeministeren.

Det foreslås endvidere, at økonomibestyrelsen forpligtes på at høre stiftsrådene i forbindelse med fastsættelse af fællesfondens budget og regnskab.

Derved sikres en tilbagemeldingsforpligtelse, der skønnes demokratisk væsentlig, men som er helt fraværende i de af udvalget opstillede modeller.

Nogle medlemmer foreslår at økonomibestyrelsens kompetence udvides til bl.a. også at omfatte drøftelser, initiativer og beslutninger om diakoni, mission og præsters efteruddannelse.

Indre anliggender

Der er i stiftsrådet overvejende enighed om, at spørgsmålet om regulering af de indre anliggender kan placeres i et hvilende udvalg, som alene træder i funktion ved behov for revision af de 'sorte bøger'.

Stiftsrådet skal foreslå, at udvalget skal bestå af biskopperne og stiftsrådsformændene. Der tillægges ministeren og økonomibestyrelsen kompetence til at aktivere udvalget.

Stiftsrådet anbefaler samtidig i forbindelse med revision af 'de sorte bøger', at den hidtidige praksis fastholdes med bredest mulig høringspligt (menighedsråd, præster, biskopper, organisationer m.fl.) samt prøveudgaver så den brede befolkning får mulighed for at deltage i høringsfaser.

Stiftsrådet noterer sig i øvrigt ideen fra Grundtvigsk Forum om et folkekirkestævne. Dette kan ses som supplement til de drøftelser og initiativer, der i øvrigt tages og drøftes.

Mindretal

To medlemmer anbefaler et permanent udvalg for indre anliggender kombineret med et udvalg for økonomi. Et af disse medlemmer foreslår også en model med eet udvalg for fælles anliggender (indre anliggender og øvrige anliggender) bestående af 10 biskopper og 10 stiftsrådsformænd. Økonomiforummet tilknyttes det fælles udvalg som stabsfunktion.

Et medlem tilføjer, at model 3(2) er et godt bud på at etablere et kirkeråd med en begrænset rolle, som kan skabe åbenhed og gennemsigtighed i beslutningsprocessen om kirkelige anliggender.

Stiftsrådet anbefaler endvidere i enighed, at eventuelle nye organer indføres på forsøgsbasis i lighed med etablering af stiftsråd.

Afslutningsvis kan det oplyses at stiftsrådet samlet finder, at takten i strukturarbejdet er for hastig og anbefaler som minimum en høringsperiode på et år af udvalgets endelig rapport.

Med venlig hilsen

Ester Larsen

Ministeriet for Ligestilling og Kirke
km@km.dk

Den 31. oktober 2013
Dokument nr.: 98210/13
Sagsbeh.: JMM/bq

Hørings svar – debatoplæg

Ministeriet for Ligestilling og Kirke har den 2. maj 2013 udsendt debatoplæg om folkekirkens fremtidige struktur.

Stiftsrådet for Århus Stift har drøftet debatoplægget, og rådet vil gerne kvittere for udvalgets oplæg til en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur, hvor der på fornem vis er redegjort for både fordele og ulemper ved de skitserede modeller.

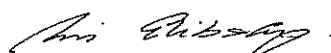
Stiftsrådet ønsker helt overordnet, at den nære forbindelse med staten og folkekirken fastholdes, men ser gerne, at den demokratiske legitimitet i folkekirken øges gennem dannelsen af et folkekirkeligt organ.

Det er stiftsrådets vurdering, at et sådant organ med fordel kan tage vare på fælles opgaver til gavn for hele folkekirken, og det gælder såvel de økonomiske forhold som folkekirkens indre anliggender.

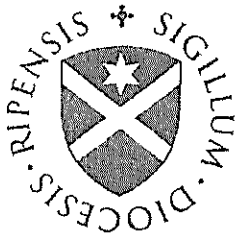
Stiftsrådet vil samtidig anbefale, at der **ikke** sker en opdeling af de økonomiske opgaver og de indre anliggender, da det efter stiftsrådets opfattelse vil være en uheldig og uhensigtsmæssig opdeling.

Stiftsrådet vil således anbefale, at udvalget for en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur i forbindelse med det kommende arbejde overvejer, hvordan der sikres en bred repræsentation fra det folkekirkelige landskab til et sådan kirkeråd.

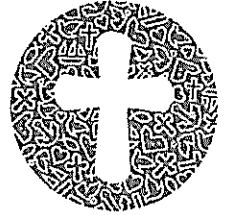
Med venlig hilsen

Lis Glibstrup
Formand for Stiftsrådet i Århus

RIBE STIFT
KORSBRODREJ, ADEL 7 - 6700 RIBE
TEL. 75 42 18 00

Ministeriet for Ligestilling og Kirke

Sendt som e-mail: km@km.dk

Sag.nr.: 13/1837
Løbenr.: 102616/13
Sagsbeh.: ELTAG

Ribe, den 10-10-2013

Bemærkninger fra Ribe Stiftsråd vedrørende debatoplæg fra Udvalget om en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur for folkekirken

Ribe Stiftsråd har deltaget i ministeriets debatmøde og har efterfølgende drøftet debatoplægget. På baggrund heraf fremsender Ribe Stiftsråd hermed sine bemærkninger.

Det er stiftsrådets grundlæggende holdning, at der fortsat skal være en adskillelse af ”indre anliggende” og den økonomiske styring af fællesfondens økonomi.

På den baggrund anbefaler Ribe Stiftsråd, at man i forhold til de indre anliggender følger model 1. Det vil sige, at der ved lov fastsættes regler, som svarer til praksis under den nuværende ordning og at der fastsættes procedurer, der kan føre frem til ændring i indre anliggender.

Med hensyn til folkekirkens fælles økonomi og fælles anliggender er det Ribe Stiftsråds opfattelse, at der skal nedsættes et folkekirkeligt organ med besluttende kompetence j.f. model 2, men hvor sammensætningen af organet kommer til at bestå af de nuværende medlemmer af henholdsvis budgetfølgegruppe og budgetsamråd.

Det er stiftsrådets opfattelse, at rammerne for modellen er model 2b, hvor folkekirke og ministeriet får ligelig indflydelse på folkekirkens budget samt på anvendelsen af statens tilskud til folkekirken.

Et medlem af stiftsrådet går ind for model 2 - gerne 3 - med et fælles folkekirkeråd for både indre anliggender og fælles økonomi, således at det er ét råd, der har den samlede kompetence.

Biskoppen afgiver særskilt hørings svar.

På Ribe Stiftsråds vegne

Paul Anton Martinussen

Paul Anton Martinussen
formand